

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Ν. ΛΑΜΠΡΕΛΛΗΣ

NIETZSCHE

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΛΑΠΛΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΑΣΚΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΑΘΗΝΑ 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντομογραφίες	11
Πρόλογος	17
Εισαγωγή	19

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΝΙΤΣΕ ΚΑΙ ΣΩΚΡΑΤΗΣ

1.1. Η πολεμική του Νίτσε απέναντι στην παραδοσιακή φιλολογική και φιλοσοφική ερμηνεία του Σωκράτη	34
1.2. Η ανάγνωση της νιτσεϊκής ερμηνείας του Σωκράτη από τους ερμηνευτές του Νίτσε	38
2. Το πρόβλημα «Σωκράτης»	48
2.1. Οι πρώτες νιτσεϊκές αναγνώσεις του Σωκράτη και το διαγραφόμενο αδιέξοδό τους	48
2.2. Οι μάσκες ως πολλαπλότητα · υπέρβαση του ερμηνευτικού αδιεξόδου.	69

2.3.	Ατοπία: το πρόβλημα αναγωγής της πολλαπλότητας στον Σωκράτη	80
2.4.	Η ατοπία ως αναζήτηση της αυθεντικότητας.....	115

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΟ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ ΩΣ ΣΥΓΚΡΟΤΟΥΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΝΤΟΣ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟΥ

2.1.	Ο φιλόσοφος καλλιτέχνης	148
2.1.1.	Ο Σωκράτης που ποιεί μουσική. Ο λόγος για τον καλλιτέχνη και για το ωραίο σώμα, και η μετάφρασή του σε λόγο την όρχηση	150
2.1.2.	Η τέχνη και η φιλοσοφία ως όρχηση: λόγος μεταφορικός για το φαντασιακό ως τέχνη και φιλοσοφία	165
2.1.3.	Ο φιλόσοφος στον Νίτσε ως ορχούμενος	172
2.2.	Η ερμηνεία του «κειμένου homo natura»: όνειρο και τέχνη, τέχνη και φιλοσοφία	185
2.2.1.	Ο λόγος για το όνειρο ως λόγος αναλογικός για μια φυσική της τέχνης	197
2.2.2.	Η τέχνη ως όρχηση: λόγος μεταφορικός για μια φυσική της φιλοσοφίας	210
2.3.	Ο λόγος της φιλοσοφίας και ο λόγος του σώματος στο φιλοσοφούν υποκείμενο του Πλάτωνα και του Νίτσε	231

2.3.1. Στο φιλοσοφούν υποκείμενο του Πλάτωνα	232
2.3.2. Στο φιλοσοφούν υποκείμενο του Νίτσε	276

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΠΟΛΛΑΠΛΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΨΙΑΣ

3. Η αναγωγή της πολλαπλότητας στη θέληση για δύναμη	287
3.1. Η κίνηση της σκέψης του φιλοσοφούντος υποκειμένου ως τοπογραφία της μάσκας	287
3.1.1. Παράδειγμα τοπολογίας Ι: ο φιλοσοφικός τόπος του ελεύθερου πνεύματος · το πρόβλημα του λόγου της φιλοσοφίας ως θέληση για αλήθεια	296
3.1.2. Παράδειγμα τοπολογίας ΙΙ: ο φιλοσοφικός τόπος του τραγικού · το πρόβλημα του λόγου της φιλοσοφίας ως μηδενισμός	322
4. Η υπέρβαση της αναγωγής από τον λόγο της υποψίας	355
4.1. Η αυτονόμηση του φαντασιακού ως περιπλάνηση, ατοπία, μεταξύ	355
4.2. Παραδειγματική εξέταση του φιλοσοφικού λόγου της υποψίας	388
4.2.1. Λόγος της υποψίας και μεταφορά: Οι «απαγορευμένες μεταφορές» ως αποπειρα καταστροφής του φιλοσοφικού λόγου	411

4.2.1.1. Η εισαγωγή του λόγου της υποψίας στη μεταφορά του φιλοσόφου Οιδίποδα, αναζητητή του απολύτου ως αλήθειας	414
4.2.1.2. Η αμφίσημη μεταφορά της πεπλοφόρου: σύμπτωση του λόγου για το αυτόνομο φανταστικό και για το απολυτό ως αλήθεια	422
4.3. Μια οριακή ερμηνεία: ο επικίνδυνος λόγος της υποψίας τελικά ακίνδυνος; Αποπειρα αναγωγής του σε αυθεντική έκφραση της θέλησης για δύναμη	441
4.4. Επιστροφή στον λόγο της υποψίας: αυτοαναφορά · το αδιέξοδο του φιλοσοφικού λόγου ως λόγου για τη θέληση για δύναμη, και η υπέρβασή του από τον λόγο της υποψίας	449
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ	471
Summary	475
Βιβλιογραφία	487